

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročilna znaša:

Obe izdanji na leto glđ. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Zadar 22. Minolo noč je umrl tu šolski nadzornik za srednje šole Mihael Glavinič. Pokojnik je bil zaslužen mož za ohranjanje romanskih spomenikov v Zadru in v Splitu.

Dunaj 22. Nadškof dr. Angerer je umrl sinoči ob 9 1/2 uri. Pokojnik je bil v 80 letu.

Pariz 22. V Parizu in drugod po Franciji je vročina grozna. Včeraj se je dogodilo 20 slučajev smrti vsled solnčarice.

Dunaj 22. Danes je pogorel tu magazin čipk in vezanja tvrdke Schmidt iz Monakovega. Škoda znaša 120000 glđ.

London 22. Brzjavke iz Madrida javljajo, da je navstal diplomatski spor med Angleško in Španjo. Ta poslednja je v zadnji čas zgradila nekoliko utrdb v okolici Sierra Corbouera, malo oddaljeni od Gibraltarja. Angleška je protestovala proti zgradbi teh utrdb, a Španija je odvrnila, da ona more na svojem ozemlju graditi utrdbe, kjer je njej prav.

Florence 22. Danes se je zaključila razprava proti socialistiškemu poslanu Pescetti in drugim radi udeležbe na izgredu od meseca maja. Pescetti ni došel na razpravo. Vojaško sodišče ga je obsodilo na 10 let zapora in na izključenje od javnih služeb za vedno. Drugi so dobili po pet let.

Karlove varl 22. Kralj Aleksander Srbski je došel sem na zdravljenje.

Carigrad 22. Pogodba med turškim ministrom in otomansko banko radi posojila za poplačanje vojne odškodnine Rusiji se utegne podpisati v sredo.

S. Francisco 22. Včeraj je odšlo preko Honolulu v Manilo 1300 ameriških vojakov.

PODLISTEK.

20

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil P. S. Cvetkov.

»Ne bodite taka, mati! Vaše čiste roke so pečat tej sreči; brez Vas ni blagoslova!« je dodal knez.

»Ti hočeš tedaj zapustiti babico?« je zajokala starka mirneje in pritiskala dekle na uvele prsi.

»Oh, babica! Tebe ostaviti! Mi li je mogoče?« je zajecala dekle.

»Ali ti je mogoče? Nespametno dekle. Moraš, moraš!« se je nasmehnila starka z solznimi očmi; »ne veš-li, kaj pravi Bog: zapustiš očeta in mater in pojdeš za svojim možem. Kaj ti je babica? Morda še kateri očenaš, pa v grob. Pretrpela sem, hvala Bogu, dovolj na tem svetu! A ti si mlada, ti idi po svojem sreju. A povej mi, kje je tvoj dragi?«

»Evo me, mati!« je kleknul mladenič pred starko, »evo me na kolenih pred Vami, a brez Vašega blagoslova ne vstanem, pri moji veri, da ne!«

»A ti si to, sinko!« je pregovorila starka in je iskala z roko Jurjevo glavo, »pridi sem, da vidimo«, je nadaljevala, gladeča mladeničevo lice, »mlad si, čutim, gladek si, in čula sem, da si junak. Jo li ljubiš od sreja; jo-li?«

»Oh, mati, ljubim jo!«

Hamburg 22. Po mnogih okolištinah se daje soditi, da Amerikani so na vsaki način hoteli razviti na Filipinih ameriško zastavo, še predno se je oficijelno razglasil sklep miru, in sicer v ta namen, da imajo več pravice v pogajanjih za mir.

Madrid 29. Minister za finance oporeka najodločneje vesti, kakor da bi on imel namen uvesti davke na rente.

V velikem zlogu za veliki cilj!

Doba par let sem je bila za nas avstrijske Slované doba groznih bojov. Veleniška propaganda je zastavila vse svoje moralne in gnotne sile za — velike cilje. Za velike cilje, pravimo. Kajti usodno bi bilo, ako bi se hoteli varati gledé na postanek in na prav sedanjih agitacij, ki so jih uprizorili Nemci letos v parlamentu in izven parlamenta. Kdor ima toliko bistrega pogleda, da more gledati malce do jedra stvari in zasledovati vzroke sedanjim pojavom v naši državi, temu ne more ostati prikrito, da so minoli tisti časi, ko so odločevali še oni nemškoliberalni politiki, ki so bili vendar še toliko Avstrijci, da so razmišljali le o tem, kako daleč morajo iti v svoji krivičnosti do Slované in v zatiranju istih, ako si hočejo ohraniti svojo nemškostrankarsko gospodarstvo v tej državi. Danes jim je vzrasel cilj na visoko in na široko, oziroma prepustiti so morali vodstvo drugim življenjem z drugačnimi cilji. Seveda se je godila krivica nam Slovanom prej kakor se godi sedaj, ali prav boja med nami in našimi nasprotniki je bila druga, ker je bilo ožje obsežje, do čegar mej je segala pomembnost teh bojov. Pomembnost in cilji nekdanjih bojov niso segali preko mej države. Prejšnji boji in prejšnja

zatiranja avstrijskih Slované so služili le strankarskim namenom in koristim jedne, ali le jedne avstrijskih — klik. Popred se je vršil boj in se je vršilo zatiranje le na korist in prosvet ne škega liberalizma. Danes je to drugače: na mesto ideje nemškega liberalizma in centralizma v Avstriji je stopila nemškonacionalna ideja. Prvi je iskal zaslombe le v starih tradicijah, na vladnem aparatu, na policiji in v vplivu nemoralnega novinstva, dobro plačenega in vzdrževanega od istega liberalizma samega; nemškonacionalni ideji pa prihaja netivo od onkraj mej, kjer bivajo milijoni in milijoni Nemcev v združenih masah, torej iz širokih plasti naroda. In v teh masah so znani zgodovinski dogodki globoko utrdili misel, da Nemec mora postati profos vsej Evropi in če mogoče, še malce dalje. Od todi tendencija sedanjemu nemškemu gibanju: nemška domovina mora postajati večja in še večja in — jedna!

Ni dvoma torej, da je sedanje nemško gibanje za slovanstvo veliko nevarnejše, nego je bilo prejšnje nemškoliberalno nasilje, kajti sedanje gibanje zajema iz vira etičnih — narodnih sil. Nevarno je to gibanje za nas, ker se vrši v velikem stilu in za velike cilje.

Za nas avstrijske Slované je torej vprašanje: kakov bodi naš odpor?! — aktivno, nujno, neizogibno. Odgovor na to vprašanje pa — menimo, da na to stran ne sme biti nikakega dvoma — more biti le jeden: iščimo in vstvarimo si jednakorodnega orožja! Proti njih ideji postavimo mi svojo idejo. Ako so se oni jeli pokoriti jedinstvenemu vodstvu, pokorimo se tudi mi! Ako oni silijo na to, da bi vse skupine, stranke, sloji in stanovi nemški delali za jeden ve-

in slabost in zajedno se je jokalo žalosti in veselja. Slednjič je dvignil ponosno glavo, spustil levo roko, del desnico na sree in rekel:

»Starka mati! In Vi knez, moj drugi oče. Rotim se na svoje ime, na svoje zdravje, na svojo junaško besedo, na svojo zvesto sabljo, na svojo desno roko, rotim se Vam tu pred Vašim čestitim obrazom in pred licem presvete Matere Božje, da bodem Klari vedno dober drug, da nikdar ne prelomim nje dane besede, da bom nanjo pazil kakor na oko v glavi, da se bom dičil z njo kakor z junaško perjanico (šopek peres za klobukom), da mi ostane v sreju do mirnega groba. In ako ne izpolnim, kar sem se prisegel na svojo dušo, naj ne ugledam nikdar božjega obličja!«

»Amen!« je zvršil knez.

»Idite, otroci, idite!« je mahnila starka, »kasno je, leči moram; o! kako pretresa burja svet. Reši nas milostljivi Bog vsega zla! Drema se mi. Oh, da bi sanjala o Niki, da bi ga zopet videla v sanjah. A ti, Martin, da ne pozabiš! Za vse vprašaj gvardijana! Lahko noč, otroci!«

»Lahko noč, babica!« sta odgovorila zarocenea.

»Ali Klari!« se je spomnila starka in je zgrabila za ključce, »hodi sem. Odpri s tem ključem omaro. V drugem predalu najdeš rudečo skrinjico. Donesi mi jo!«

(Pride še).

liki cilj, za velikonemsko idejo, pa širimo tudi mi med vsemi avstrijskimi Slovani duh narodne vzajemnosti in zmisel za skupnost moralnih, kulturnih in narodnih interesov! Ako oni proslavljajo svojo veliko mater Germanijo, pa širimo tudi mi med svoji blagovestje, katero je že davno oznanjeval genius Slovenstva: da največ sveta otrokom sliši slave; da smo vsi skupaj narod milijonov, svež, ustajajoč, za bodočnost poklican narod, kateremu se ne treba tresti pred dnevom obračuna z materjo Germanijo.

Premalenkostni smo bili do sedaj mi avstrijski Slovani: premalenkostni v meri zahtevanja in v načinu zahtevanja. To se ne sme goditi več, da bi se n. pr. izvoljenci naroda, njega vrhni prvoboritelji, njega zastopniki v parlamentu, torej pred vsem svetom, bavili le z lapalijami, in da bi mi jim kadili slavo, ako so se gori v zbornici, kjer se kuje bodočnost in se gradi podlaga obstanku narodov, oglasili za kakav — poštni pečat! Prosimo gospoda: tudi mi vemo ceniti važnost in potrebo drobnega dela. Toda vsaka stvar bodi na svojem mestu in prihajaj od primerne strani! Za božjo voljo, kakov respekt more imeti svet pred narodom, katerega voditelji v velikih trenutkih govore o malenkostih?! Kakovo misel more imeti svet o nas, ako bi naši voditelji v trenutku in na mestu, ko in kjer bi trebalo govoriti o idealih, o veliki sili naše narodne skupnosti, o življenjskih koristih naroda, o onih pravicah, ki so fundament, na katerem mora sloneti vsa bodočnost, v trenutku torej, ko treba podajati programatičnih izjav: ako bi v takih trenutkih in na takem mestu govorili le o — kakem poštnem pečatu, o podpori za kakov vodnjak, ali morda za kako enorazrednico itd. itd.?! Lepe in koristne stvari so sicer to — ali tolike ne, da bi pomenjale ves program narodu.

Zjediniti se moramo torej za velike, končne, ukupne cilje in tudi delovati v velikem zlogu in velikimi sredstvi za doseg te cilje. Vsi avstrijski Slovani se moramo enkrat energično dvigniti iz svoje malenkostnosti, v katero smo se zarili po svojem separatizmu in po kateri smo bili le v zasmeh pred sovražniki! Brez tega spoznanja se bomo le pehali vsaki za-se, kakor doslej, in bomo pehani — vsi!

In ako se ozremo malec nazaj v dogodke zadnjih časov sem, zdi se nam, kakor da se je začelo nekaj svitati v slovanskih glavah: kakor neko spoznanje. O ne, nismo še ozdravljeni, ali sestanki v Krakovem in v Pragi ter shoda učiteljev in županov v Ljubljani se nam zde manifestacije v znak, da se nam je vsaj jelo nekaj dozdevati, kako treba, da delamo, ako hočemo, da nas bode svet smatral resnimi in da nas bode spoštoval! To je prva potreba: svet mora dobiti respekt pred našimi težnjami in pred našo voljo za uresničenje teh teženj! Pridobljeno to spoštovanje, bo pridobljeno vse. Naša borba bodi torej v velikem stilu za velike cilje: proti velegermanski ideji postavimo združene slovanske sile za slovansko reč!

DOPISI.

Iz goriške okolice. (Kaj je bilo prav za prav v Pevmi?) [Izv. dop.] — Zvršetek. — Popoldne, po blagoslovu je bila, kakor vsako prvo nedeljo meseca, ura molitve za ude bratovščine P. R. T. V to bratovščino so, kakor smo slišali, vpisana malone vsa naša dekleta. Glas našega preč. g. kurata ni bil glas vpijočega v puščavi. Po popoldanski službi božji je prišlo nenavadno veliko število vernikov. Po blagoslovu je ostala cerkev polna, plesišče pa — prazno. Fantje so morali plesati »prvega« z — ženami. A tudi pozneje se naša briška in tudi poštna pevmska dekleta niso prikazala na plesišče.

Čast zavednim briškim in pevskim dekletom! Okoli šeste ure prišlo je v Pevmo z slovensko zastavo kakih 50 fantov iz Oslavja, Št. Frjana, Podsobotina in Št. Mavra. Pred župniščem jih je vstavil preč. g. kurat in jih, kakor zatrjujejo sami, prav ljubeznivo prosil, naj se vrnejo, naj nikar ne hodijo na plesišče, da se ne zgodi kaka nesreča. In zares fantje niso šli na plesišče, a premagati se niso mogli, da ne bi šli skozi vas do Mosta v gostilno. Vrnivši se v Pevmo, kjer so se jim pridružili tudi solkanski in podgorski fantje, vstavili so se na dvorišču Komavlijeve gostilne. Enega samega

fanta, ki je nosil zastavo, je gnala radovednost na plesišče. Plesati je hotel s slovensko zastavo. Planili so na njega in ga trikrat ranili z nožem. V tem drenju so ranili tudi nedolžnega moža — udoveca.

Ljudje so se prestrašili; mnogi so zbežali, med njimi je ubral tudi g. Fogar — zaščitnik pevmskih fantov, — najkrajšo pot — po — potoku. Naši fantje, ki so bili na dvorišču Komavlijeve gostilne, izvedši, da se pretepajo na plesišču, razkropili so se in vsaki je šel na svoj dom. Okoli 9. ure zvečer so prinesli novico o poboju v hišo obče znanega in spoštovanega podžupana in ključarja g. Pintarja, pri katerem je bil ta čas preč. g. kurat, in so rekli, da cerkvenik išče gospoda, da je eden smrtno ranjen, drugemu da so oko izdrli, tretjemu nos odrezali itd. itd.

Na to je hitel preč. g. kurat Pevmo. Medpotoma je srečal nekatere možje in fante, ki so ponavljali isto. Prosil jih je, da bi ga spremili do plesišča. Pred krčmo Dragotina Fiegelnja je stalo kakih 15 oseb. Tudi te je preč. g. kurat prosil in navduševal, da bi šli skupno pogledat, kaj se je zgodilo prav za prav. Dospevši do gostilne blizu plesišča so izvedeli, da leži ranjeni v nekem kotu zraven plesišča. Preč. g. kurat s pomočjo 2 starešin so najeli voz, da so ranjenega odpeljali v bolnico. Med tem je že odbila 11. ura. Mi smo se podali k počitku, a fantje in goriški godeci so še nadalje motili trudne vaščane z navadno, obče znano — za Slovence žaljivo pesmijo »Lasse pur«

Toliko za danes ob kratkem resnici na ljubo. Židovskim liberalnim, proti-avstrijskim listom pa radi prepuščamo veselje, da mamijo, nasičajo in napajajo svoje čitatelje z gorostastnimi lažmi. Upamo, da uvedena preiskava dokaže to, kar smo objavili mi danes ob kratkem in kar bomo še v prihodnje pisali — sosebo pa, da so nedolžni oni, katere hote ožrti.

Vam pa, preč. g. kurat in vsem poštenim občinarjem, ki ste nas pooblastili, da vas zastopamo, javno povemo, da mi pevmski občinski starejšine nismo krivi, če se je ples v Pevmi dovolil. Mi smo s preč. g. kuratom enega mišljenja. Žanjim hočemo delati in ga podpirati na vsej črti ter hraniti proti napadam židovskega framazonskega časopisa, proti grdemu — — — — — nesramnemu obrekovanju, opravljanju, sumničenju od strani njegovih zagrizenih sovražnikov.

Prepričani smo, da naša občina, duhovnija potrebuje neomadeževanega, gorečega, v vsakem obziru vzglednega duhovnika, pogumnega, odločnega, nevstrašenega delaveca na gospodarskem in narodnem polju. In tak mož ste Vi, č. g. kurat! Mi, častito učiteljstvo, naši občinarji, stariši, mladeniči, dekleta in otroci, če izvzamete 10, k večjemu do 20 privandranih tujcev, da ne rabimo drugih izrazov, smo ponosni, da ste v naši sredini in čim bolj vas bodo blatili vaši, nam znani sovražniki, tem bolj vas bomo spoštovali, ker poznamo vaše javno in zasebno življenje in delovanje. Kaj več o priliki.

V Pevmi, dne 18. vel. srpana 1898.

(Sledi 480 podpisov, med temi občinskih starešin in vseh veljakov naše občine, izvzemši č. g. Fogarja.)

Politični pregled.

K položaju. Torej 12. septembra t. l. bode tisti dan, ko prične grof Thun zopet svoje Sisifovo delo ter obnoviti poskuse za ožvilenje — mrtveca. Danes nam potrjuje vest, da se državni zbor snide zopet dne 12. septembra in ekscelencija grof Thun prične valiti kamen v strmo brdo, da-si ve, da je to težek kamen, katerega je težko spraviti z mesta. In denimo, da se grofu Thunu posreči to mučno delo, kaj je dosegel s tem? Nič. Ako bi zganil tudi pokvarjeni parlamentarni voz, da bi se začel pomikati, ali kaj je to, ko je gotovo, da zdrkne zopet nizdolu, ko je gotovo, da resnično redno parlamentarno delovanje ni mogoče v sedanjem državnem zboru avstrijskem! Ako bi se tudi posrečilo rešiti formalno stran sedanjih težav, ako bi se tudi zgodil čudež, da bi tudi Čehi privolili v odpravo jezikovnih naredeb in bi stopili tudi Nemei v pogajanja za vstvarjenje jezikovnega zakona, ali kje je optimist, ki bi veroval, da bi se ob današnjem razburjenju mogli sporazumeti za je-

zikovni zakon?! In ko bi se razšli zopet kakor stari nasprotniki, bil bi kamen že zopet ob vznožju brda; bili bi zopet tam, kjer smo zdaj.

Ali menenje naše je, da ne pridemo niti tako daleč. Pustimo na strani vprašanje, da-li ni bila pogreška od strani Čehov, in da-li niso škodili slovanski ukupnosti, ko so vsprejeli te jezikovne naredb, mesto da bi bili zahtevali, da se zakonito in definitivno rešita jezikovno in narodno vprašanje za vso državo, ali kakor stoje stvari danes, treba pripoznati, da je Čehom v tem hipu skoro nemogoče privoliti v odpravo jezikovnih naredeb, ker je gotovo, da bi narod češki občutil to kakor narodno ponižanje. In vendar zahtevajo Nemei tačega ponižanja. Ali se odloči grof Thun do tega koraka? Kaj da bode v tem slučaju, za to dobiva že sedaj migljajev z Češke doli.

Za to pravimo, da hoče grof Thun dne 12. septembra začeti z novimi poskusi za ožvilenje ubitega parlamentarizma avstrijskega. — Grof Thun?! Da, bode-li grof Thun sploh še minister do onega dne? Zadnja dunajska in budimpeštanska poročila govore namreč precej na glas o — odstopu sedanjega ministerstva pred sestankom državnega zbora.

No, toliko je gotovo, da začno jutri zopet konference v Budimpešti, katerih se udeležijo od avstrijske strani ministri grof Thun, dr. Kaizl, Bärnreither in Kast. Oficijozni listi se nadejajo, da pride do sporazumljenja. V tem slučaju pridejo prihodnji teden ogerski ministri na Dunaj, kjer se sklene dogovor, ako cesar odobri dotične predloge. V Budimpešti da se bodo glavno posvetovali o tem, kako predložiti stvar državnemu zboru ogerskemu, torej v ustavno rešitev, in kako privesti stvar v Avstriji do zakonske veljave. Po tem sporočilu iz oficijoznega vira treba zopet misliti, da se grof Thun vendar noče dati zagrebsti pod podrtine parlamentarne zmešnjave v Avstriji.

Domače vesti.

Pojasnilo in popravek k notici: »Če je res, je nezasilšano« v zjutranjem izdanju „Edinosti“ od 20. avgusta 1898. Od kompetentne strani smo naprošeni, da objavimo nastopno:

Leta 1896. in 1897. se je po vsem Avstrijskem izvršila revizija zemljiškega katastra, l. 1897. in 1898. pa je bilo v vseh katasterskih operativah izvesti sklepe osrednje komisije za to revizijo. Na tem izrednem delu je bilo seveda tudi treba izredne, začasne pomoči, in tako je v tej dobi na tukajšnjem c. kr. mapnem arhivu dobilo začasnega zasluzka vsega skupaj 60 (in ne 25), v ostalem Primorskem pa 30, v celoti torej 90 dnevničarjev, dočim je razun tega delalo še 290 delavcev v akordu. Med vsemi temi 380 delavci pa je bil jedini Benacechio italijanski podanik, katerega je predstojništvo c. kr. mapnega arhiva sprejelo le zato, ker je bilo vsled navedenih razmer prisiljeno vzeti in obdržati vsacega dobrega in zmožnega delaveca, ki se je oglašil, ako je hotelo svoje delo dovršiti v določenem času. Simonis (ne Simoni) in Facchini, ki je bil tudi podčastnik pri artileriji, pa nista italijanska podanika, kakor trdi Mošner, ampak avstrijska. Dejansko razmerje je bilo torej že v tem oziru precej drugačno, nego je bilo popisano v notici 154. številke. Istotako pa je tudi z vzrokom, zakaj so »pomožni uradniki (!) morali s trebihom za kruhom«. Ne da bi »ubogi Avstriji primanjalo denarja«, ampak vse delo je bilo le začasno, kakor je razvidno iz gorenjih podatkov, in to je moralo biti že naprej dobro znano Mošnerju in njegovim drugom, ker se je s tem obvestil vsaki, na novo vstopivši dnevničar. Delo je imelo biti dovršeno do konca meseca maja, a se je zavleklo do konca julija. Povsem naravno pa je, da so se potem polagoma jeli začasni delavci odpuščati, kajti kjer ni dela, tam tudi delavcev ni treba. Manj naravno pa je, da Mošner izmed odpuščenih dnevničarjev prvega navaja Lina Hahna, kateri je bil še v službi takrat, ko je notica zagledala beli dan!! Sedaj se pač do malega odpustijo tudi še zadnji delavci ter v bodoče ostane na c. kr. mapnem arhivu najbrže k večjemu dva dnevničarja. Omeniti pa je še treba, da

se je vsakemu delavcu naznanil odpust nekaj dni naprej.

»Odnosaji« torej nikakor niso »taki«, da bi se moralo na njih presojo klicati »vse avstrijsko občinstvo«. Obžalovati pa je, da se »Edinost« daje zavajati in zlorabljati »dopisnikom« a la Mošner (recte: Moschner), ki jo iz osebne mrznje in ne ravno najčistejših namenov zalagajo tako tehtnimi pritožbami in točnimi podatki. Prihodnjič torej malo več previdnosti in zanesljive informacije!

(Na te zadnje opazke treba nekoliko odgovora. Gospodje današnji dopisniki imajo nekoliko netočne pojme o dolžnostih urednikov sploh. Sosebno pa o delu, ki je morajo vršiti slovenski uredniki, ko je navadno jeden, kjer bi morali biti trije. Kam bi prišlo uredništvo, ako bi v vsakem slučaju, o vsakem dopisu in vsakem prepisu moralo še le uvajati nekako inkvizicijo ter zasledovati osebne lastnosti dopisnikov ter njih namene. Ne zahtevajte, za božjo voljo, kar ni mogoče! In posebno v tem slučaju! Dopisnik je došel osebno v uredništvo, navajal je imena in stanovanja ter drugih konkretnih podatkov, položil je svoje ime pod dopis, ami smo pridelali, da je dogodek nezasiščen, vreden brezobzirne graje, »če je resničen«. S tem pristavkom — če je dogodek resničen — smo se že v naprej izrekli pripravljene, da radi vsprejmemo popravek, ako popis ne odgovarja resnici. Da pa nismo kar a priori mogli odbiti od sebe misel na verjetnost takih dogodkov, to menda ni nikak greh, ko sleherni dan doživljamo na raznih uradih »sličnih« in še hujih stvari. Po vsem tem smemo torej mirno, a odločno odkloniti očitanje lahkomišljenosti in neprevidnosti. Op. uredništva.)

„Sera“ in Hajdrih. Pišejo nam: Včerajšnja »Sera« je prinesla dopis s Proseka, v katerem gresta laž in zavijanje z roko v roko. Dopis se glasi:

»Prosek 21. Kakor ste čitali najbrže v slovenskih listih, se bode vršila tu dne 4. septembra slavnost blagoslovljenja zastave nekega slovenskega pevskega društva, društva »Hajdrih«.

Cisti dobiček je namenjen v povečanje društvenih dohodkov, deloma pa v pomoč družinam radi izgredov zaprtih okoličanov.

Da se mora spajati z vsako slavnostjo tudi politika, to je že čudno, tem več sedaj, ko vlada med mestom in okolico zopet dobro soglasje.

Zagotavljam Vas lahko, da zelo malo občanarjev želi to slavnost. Vargass.

Sedaj ste čuli! Se slavnostjo se bode tirala tudi politika. Zapomnite si to, vi prirejevalci slavnosti, ki prej niste mislili na to! Le iz dejstva, da je namenjen del čistega dobička v pomoč nesrečnim družinam, izvaja g. dopisnik, da se hoče tirati politika. Res, zelo dalekosežen je pojm politika. G. dopisnik pa se ne spominja na oni čas, ko je mestni magistrat odločil svoto v pomoč družinam onih, ki so bili zaprti povodom socijalo-demokratskih demonstracij. Koliko dejanskega pomena ima fraza, da vlada sedaj med mestom in okolico popolno soglasje, to dokazuje že sam dopisnik, ki izvršuje to soglasje z napadom in obrekovanjem na omenjeno pevsko društvo po okolici. Sicer pa: ako bi res vladalo to hvaljeno soglasje, kako bi bilo mogoče potem, da se isto krši že vsled ene pevske slavnosti, ki bode sicer slovenska, ali na slovenskih tleh, med Slovenci in za Slovence.

No, najbolj puhlo pa je, ako meni g. dopisnik, da zelo malo Proseških občanarjev želi to slavnost. Če bi morda on predstavljal one občanarje, bi se mu dalo verjeti, tako pa mislim, da mu je nekaj zdrsnilo. Sicer pa pokaže najbolje slavnost dne 4. septembra, kako zelo se je motil g. Vargas.

(Opomba uredništva. Dopisnik govori o soglasju med mestom in okolico. Kdo bi si ga ne želel? Ali soglasje zahteva dobrotvornosti, dobrohotnosti, človekoljubja in ljubezni. Ako ni teh in sicer na obeh straneh, potem tudi ni soglasja. A toliko človekoljubja in usmiljenja je na laški strani, da se denuncira nepolitiška slavnost za politiško le zato, ker hočejo prireditelji priskočiti na pomoč svojim bratom, gladnim družinam, žalosti potrtem materam, nedolžnim otročičem, ki so zgubili hranitelje zbok zbesnelosti in politiške pokvarjenosti onih, za katere piše — »Sera«! Sovražtvom in srdom v srečo pišejo ti hinavci in slepileci o — soglasju! O da, mi umemo, kako soglasje si mislijo

oni: jaz na tebi kakor gospodar, ti pod mano kakor suženj — jaz bom kričal, ti boš molčal...! Ali mi Slovenci smo že tako nestrpni ljudje, da imamo raje boj, nego pa tako „soglasje“, ki pomenja sramoto.

Obletnica »Delavskega podpornega društva«. V nedeljo 21. t. m. je slavilo »Delavsko podporno društvo« v Trstu po starem običaju obletnico blagoslovljenja svoje krasne društvene zastave, tega vidnega znaka, ki toli lepo druži okoli sebe vse društvenike v ljubezni in bratski ljubavi. To so posvedočili člani »Del. podp. društva« tudi minolo nedeljo, zbravši se zjutraj v tolikem številu, kakor menda že dolgo ne, v lastnih društvenih prostorih. Od tu so odkorakali v dolgih vrstah, na čelu jim Mavhinska veteranska godba in društvena zastava, do cerkve sv. Antona novega.

Poznana velika cerkev sv. Antona novega je bila natlačena občinstva, ki je prisustvovalo sv. maši, na kateri je pelo »Slovensko pevsko društvo« Volaričev mašo in Försterjevo Ave Marija in je svojim ubranim petjem lepo povečevalo cerkveni del slavnosti. Po maši vrnilo so se člani v istem redu do društvenih prostorov. Na povratku so se pridružile tudi odbornice z narodnimi trakovki ob prsih. Na potu tja in nazaj svirala je Mavhinska veteranska godba slovenske koračnice, med temi posebno naš divni »Naprej«.

Popoldne so se zbrali zopet člani in drugi prijatelji društva na vrtu šole sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu. Kakor da bi se zmenilo, počelo je vreme nagajati, a zbrani vstrajali so vendar trdno na mestu ter slednjič zmagali tudi čez nepravilne vremena. Na popoldanski zabavi sodelovalo je »Slovensko pevsko društvo«, katero je vključ s tneemu vremenu, častno izvelo svoj vspeled, ter vrhu tega pridelalo Hubadove »Narodne pesmi«, katere so prisotni poslušali posebnim zanimanjem. Predsednik društva, g. prof. Mandić, je pozdravil člene v primernem govoru, omenivši tudi jubilej cesarjev. Navzoče občinstvo mu je pritrjevalo živahnimi živio-klici. Po izvršenju programa so se prižigali umetni ognji v veliko zabavo občinstva. Med posamičnimi točkami je hvalevredno svirala Mavhinska godba.

Tako je »Delavsko podporno društvo« tudi letos vredno počastilo svoj znak in s tem tudi sebe.

Za po potresu ponesrečene Dalmatince došli so dobrotvornemu odboru v Rojanu sledeči darovi: Gosp. I. Ernišek 40 nč., g. I. Gerlane 30 nč., g. Vinc. Katalan 1 gl., g. F. Drašček 30 nč., g. Mihelič 50 nč., g. Al. Možetič 1 gl. in 10 nč., g. I. Detelja 80 nč., g. A. Maurič 1 gl., g. G. I. Marušič 30 nč., g. F. Štrekelj 50 nč., g. I. Kaučič 50 nč., g. Vičič 30 nč., g. Počkaj 20 nč., g. Videnz Schmidt 20 nč., Slavij Gulič 20 nč. Nadaljnje darove vsprejema hvaležnostjo dobrotvorni odbor (Ivan Treven) Via S. Carlo št. 1. in v Rojanu št. 6. Vsi darovi se objavijo v tukajšnjih listih.

Za pevsko društvo „Kolo“ so darovali oziroma preplačali o priliki veselice dne 7. t. m. sledeča gospoda: Babič 3 gld.; Vatovec Ivan Marija, dež. posl. 2 gld.; Šonc, Sila Fran, Baycon, Turk, Treven po 1 gld.; Valetič, Dolinarea, Mandić po 80 nvč.; Jaksetič, Švare, Lukšič Tomo, Goljevšček, Cink po 50 nvč.; Delkot po 45 nvč.; Levičar po 40 nvč.; Gregorič, Šimec, Paternost, Potočnik, Juvane vojak, Pretner, N. N., Stepančič, Ribarič, Kamušič, Metlikovič, Macarol J. po 30 nvč.; Rože po 25 nvč.; Tomažič, Pirnat Karol, N. N., Marjašik, Gorjup Andrej, Šmit, Trpin Fran po 20 nvč.; Hrovatin, Šnebel, Haraj, Miklavee, Indihar, Kresevič, Zlobec, N. N., Žagor Bogomil, dr. Cukon po 10 nvč. Skupaj 22 gld. 10 nvč.

Za zavod »sv. Nikolaja« so darovali sledeči gg.: Dr. Josip Stare v Ljubljani 4 K., Matej Črne v Ljubljani 2 K., Fran Konšek c. k. poštar Trojane 1 K., Julija Južno sv. Juri ob Taburju 4 K., Cilika Podbregar Vransko 2 K., Josip Čerjak vikar Maribor 5 K. Srčna hvala vsem darovateljem.

Za osnovalni odbor M. Skrinjar.

Bratno društvo »Kras« v Skopem priredi v nedeljo dne 28. avgusta 1898. na dvorišču g. Živica veselico s sodelovanjem domačega pevskega zbora v proslavo 50-letnega vladanja Njeg. Velikanstva cesarja. Vspeled je mnogovrsten in zanimiv. Začetek točno ob 3. uri pop. Svirala bode tržka godba iz Postojne. Vstopnina na veselico 20

nvč. za osebo, otroci 10 nvč.; k plesu 10 nvč. za vsako točko. Na obilno udeležbo uljudno vabi

ODBOR.

Furlanska polenta v slovenskem kotlu. Iz Kormina nam pišejo: Tukajšnjim malopridnim ljudem prihaja vsaka najmanjša tuja reč v korist, kakor n. pr. les za kurjavo in kotel za polento.

Uverja nas o tem dogodek, ki se je primeril v Korminu dne 18. t. m. ob 7. uri zvečer pri Ivanu Domicelju.

Mladenič je rabil kotel za vodo pred prodajalnico, kjer je škropil tla; tam so bile tudi stolice; da bi hitro postregel neko osebo, došlo v prodajalnico, pustil je za časek kotlič zunaj. Povrnivši se pred vrata, je videl, da kotla ni bilo več. To kaže, da slovensko blago Furlanom dobro diši. Pozdrav!

Iz Kormina nam pišejo: Najlepših zgledov imamo tukaj — v korist domačega Furlana in na škodo našega potrpežljivega kmeta. Kadar poslednji prodaja sadje furlanskemu kupeu, mora to storiti z odbitkom 5%, a ni izključeno, da kupee vrhu tega še opehari prodajalec. Ako bi se temu upiral, koj je na mestu trški občinski komisar se zakoni v žepu, žugajoči kmetu mnogo več škode, ako se ne uda. Ravno nasprotno se godi slovenskim kupcem, kadar ti kupujejo sadje od furlanskega kmeta. Ta noče čuti o nikakoršnem odbitku, in ko bi se tudi pogodil s katerim, potajuje pa na sklepnem računu. Ob takih prilikah pa nima visokochislani gospod komisar »della nonna« nobenih dokazov in zakonov za naše kupee. V kupčiji mora biti pravica, ali pa vse jednaki. Iz tega izgleda lahko pozna vsakdo, kako nas prezirajo in kakšna krivica se nam dela. Nadejamo se in trdo pričakujemo, da nam prihiti v prihodnje o takih kupčijah nepristranska, pravična roka na pomoč.

Slovenski sadni kupei.

Popravek. V včerajšnji številki se je urinila v spisu »Trgovski podatki« tiskovna pomota, ki moti zmisel. V drugi, oziroma tretji vrsti v tretji koloni na tretji strani se mora glasiti stavek mesto »da mora kupee kupno ceno plačati«: »da je mora kupee s kupno ceno plačati«.

Potovanje ribje kosti. 60letni črevljarski Fran Kavčič jedel je 28. junija ribe. Ker se je moral oddaljiti za neki opravke, vzel je kos ribe v usta ter jo zvečil po potu, a pogoltniti je ni mogel. Posilil se je nekaj in slednjič se mu je posrečilo požreti kost. Drugi dan in tako sledeči čas čutil je močne bolečine na želodeu in čez kakih 15 dni se mu je napravila majhna bula na želodeu. Kavčič, ki ni nikoli hotel čuti kaj o zdravnikih in zdravilih, stavil si je lepo porejico črevljarske smole na dotično mesto, ki mu je zateklo. Nekaj dni potem je čutil, da ga je istotam bodlo. Odstranivši smolo videl je v svoje začudenje, da mu sili nekaj iz kože ven. Bila je ribja kost. Zdravnik, v bolnišnici, h kateremu se je vendar odločil iti, je konstatoval, da je pacijent požrl ribjo kost, katere je potovala po črevu, ter si napravila luknjo v želodeu,

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo.

ZALOGA POHIŠTVA
tvrdke
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslojpe).
Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinal. Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franco. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

povzročivši ono bulo, skozi katero je zopet izišla. Rana na želodcu, skozi katero se je oddaljila kost, se je že zopet popolnoma posušila.

Odbor »Kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolice« bode imel izredno sejo v petek dne 26. t. m. zvečer ob 7. uri v družbeni pisarni, ulica Geppa 14, I. n. Ker so na dnevnem redu te seje zelo važne točke, so prošeni častiti člani odbora, da se seje gotovo udeležijo.

Zopet cvetka potrpežljivosti. Pišejo nam: Pretečeni teden sem bil po opravkih v Borštu, kjer sem na postaji pri blagajni zahteval v slovenskem jeziku vozni listek v Pazin. Tamošnji uradnik me je prav debelo pogledal ter porogljivim smehom večkrat povdarjal Pazin, Pazin!... Še le drugi pričujoči uradnik pojasnjeval mu je, da je Pazin—Pisino. To je res čudno, da dobimo take uradnike v popolno slovenskih krajih, ki se celo še rogajo, če vprašamo pravilno v domačem jeziku z kako stvar, ki se tiče njih delokroga.

Nevaren objem. Natakari Anton Babnik se je vračal okolo polnoči po ulici San Francesco domov. Dospel do gostilne »Andemo de Pepi«, je videl človeka, ki je sedel na sodih, ki so stali pred isto. Ko se mu je Babnik približal, skočil je on nanj, objel ga tesno z desno roko, dočim mu je hotel z levo ukrasti uro iz žepa. Babnik se je odločno branil ter klical na pomoč. Došli stražar ga je rešil tesnega objema ter s pomočjo drugih straž spremenil tatu na komisarijat v ulici Chiozza. Tam se je hudodelec izkazal za 40letnega delavca Mihaela Scopizzi.

Splašen konj. Mesar Aleksander Lengli se je peljal včeraj okolo 5. ure pop. po ulici Bosco na svojem vozičku, na katerem je bil uprežen mlad konj. Slednji se je naenkrat splašil ter jel dirjati zbesnelo, provzročivši grozen strah vsem pešcem do ulice Sette Fontane, kjer je zadel voz ob kamen, vsled česar je padel konj na tla. Mesarju se ni pripetilo nič hudega. Žival se je odrgnila nekoliko na kolenih.

Ranjen se sabljo. Neki stotnik šel je včeraj po ulici Sanità z dvema gospicama. Šli so mirno razgovarjati se, ko je nenadoma neki človek, ki je šel mimo, zadel jedno gospico tako, da ji je padel klobuk raz glavo. Stotnik se je obrnil osorno do grešnika, ki je, kakor se pravi, nehoté zadel v gospico, na kar je slednji, (po stotnikovem menjenju) odgovoril nekam prearogantno. Stotnik v silni razburjenosti je prijel za sabljo ter udaril z njo močno po glavi mladeniča, provzročivši mu precej težko rano na desni strani glave nad čelom. Mladeniča sta dva stražarja spremila na zdravniško postajo, dočim se je podal stotnik sam na policijo.

Polietjske vesti. Včeraj popoldne ob 4. uri je bil aretiran v neki krčmi v ulici Giulia 20-letni mizar Andrej M. iz Krškega okraja, ker je v prepiru sunil mizarskega mojstra A. J. v šipo na vratih ter se je ta ranil na desni strani reber. Ranjeni je bil sproveden na zdravniško postajo, prvi pa je bil izročen deželnemu sodišču.

Včeraj zjutraj je bil aretiran 36-letni težak Fran K. v ulici Fortino radi razgrajanja ter radi tega, ker je pobil v jedni hiši nekaj polhištva.

Koledar.

Danes v torek 23. avgusta: Filip Ben., sp.; Bogovoljka. Jutri v sredo 24. avgusta: Jernej, ap.; Ptolomej, šk.

Solnčni: Lunni:
Izhod ob 4. uri 57 min. Izhod ob 12. uri 24 min.
Zahod " 7. " 6 " Zahod " 8. " 41 "
Ta je 35. teden. Danes je 234. dan tega leta, imamo torej še 131 dni.

Različne vesti.

Na biciklu v Kiao-Čau. — Po nalogu neke nemške tvornice odvozila sta prošlo soboto dva berlinska bieleklista na biciklu v Kiao-Čau. Tehniku Kurtu Möller in mehaniku Albertu Hahmannu je naloženo, da osnujeta v Kiao-Čau-u podružnico bieleklov. Vožnja na biciklu ima poglobitveno služiti za reklamo, da bi se dokazala veljavnost strojev. Bieleklista se bodeta vozila preko Budimpešte, Bukarešta, Carigrada, Teherana, Delhi in Pekinga. Pot od Berlina do Kiao-Čau, ki je dolg okoli 17.000 km, mislita premeriti v petih mesecih.

Zadnje vesti.

Dunaj 23. Iz Budimpešte javljajo, da vlada v liberalni stranki menenja, da konference, ki se pričene jutri, bodo imele uspeh ter da dovedejo do sporazumljenja vsaj v načelu. Podrobnosti se določijo pozneje od interesovanih ministerstev. Sodi, da se grof Thun povrne na Dunaj v soboto ter da pojde z njim tudi baron Banffy, da sporočita cesarju o vspehu pogajanj.

Dunaj 23. Deželno sodišče, kakor prizivno sodišče, je potrdilo razsodbo okrajnega sodišča, s katero so bili obsojeni magistratni ravnatelj Tiehy in nekaj magistratnih uradnikov radi zlorabe uradne oblasti.

Isi 23. Danes so zaprli tu holandskega pijanista Sievskinga, ker se ni odkril, ko je duhovnik mimo nesel sv. popotnico. Zvečer so ga sicer izpustili, ker je imel napovedan koncert, a po koncertu so ga orožniki prijeli zopet. Preiskovalni sodnik je objubil, da završi preiskavo čim prej.

Budimpešta 23. »Pesti Naplo« hoče vedeti, da se jezikovne naredbe odpravijo v kratkem ter da se s tem ublaži notranji položaj.

Budimpešta 23. Danes so se zbrale na zborovanje vse katoliške družbe. Predseduje grof Mauricij Esterhazy. Shod bode trajal tri dni.

Madrid 23. Uradni list objavlja podeljenje reda Karla III. francoskim dostojanstvenikom, med temi veliki križ ministru za vnane stvari in poslanikom Cambonu in Paternostre-u v Washingtonu in Madridu.

Madrid 23. General Jandenes se pritožuje, da so v Manili Amerikanci zaseli vse prostore, ki so bili na razpolago. Španski vojaki spiyo v masah po cerkvah in sicer kjer si bodi, tako, da se je bati, da nastanejo epidemije.

Washington 23. Na filipine ne pojde nič več vojaštva. Odposlalo se je brzih parnikov, da pokličejo nazaj včeraj iz San Francisco odpluvše prevozne parnike.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 21. avgusta. (Izvirni brzojav.)

Pšenica za avgust 74¹/₂, za september 77¹/₈, za december 66¹/₈. Koruza za september 34¹/₄, za december 34³/₈. Mast 535.

Konsumno društvo pri Sv. Ivann išče krčmarja

preko kaveije od 100 gld. — Prednost imajo oni, ki nimajo otrok ali pa z odraslimi otroci.

Hotel Volpich
"PRI ČRNEM ORLU" (AQUILA NERA)
TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST
Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V prtiličju
„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

"EDINOST"

Izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdaji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:
Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:
Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Šklednju pri gosp. Antonu Sanein (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gasperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročujte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.
Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.
Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdaji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.
Pošiljatve le od 5 lit. naprej.
CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvc.	28
" " finejše	" " "	32
" oljkino	" " "	36
" " fino	" " "	40
" namizno	" " "	44
" " finejše	" " "	48
" " Extra	" " "	52, 56
" " Specjalit.	" " "	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.
Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.
ANTON SIRCA
Trst, Via Aquedotto št. 9.

"SLOVENKA"

Glasilo slovenskega ženstva.
Izhaja v Trstu
kakor priloga „Edinosti“ vsako drugo soboto.

Naročnina znaša: Za nenaročnike „Edinosti“ za vse leto 3 gld., za naročnike „Edinosti“ pa 2 gld. — Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu „Slovenke“, naročnina pa upravništvu „Edinosti“, ulica Molin piccolo.

Dolžnost in ponos vsake rodoljubne Slovenke bodi, da je naročena na ta edini leposlovni list našega ženstva ter da ga priporoča o vsaki priliki svojim prijateljicam in znankam. — Slovenke! Delajte na to, da se ta vaš list vspe do zaželjene višine, da se razširi tako, da nijedna hiša ne bode pogrešala tega lista. Vsak uspeh „Slovenke“ bode jasn dokaz za vednosti in napredovanja slovenskega ženstva.

Hôtel Evropa

Piazza della Caserma.
Zračen vrt z lopo in brez lope.
Izborna kuhinja nemška in italijanska, pivo iz Plzenske pivovarne, izvrstna vina iz lastne kleti.
Telefon št. 23.
ALOJZIJ LOHR, lastnik.

Spiritus sinapis compositus
ALCOFON.
Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.
ter se dobiva jedino le v lekarni
PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.